

Beløb af 10,000 Kr. aarlig skal jeg bemærke, at i det første Aar, i Finansaaret 1909—10, vil rimeligvis slet ikke noget af dette Beløb komme til Udbetaling, der vil ikke blive Brug for det. Det vil nemlig være umuligt at sætte Lovgivningsmaskineriet i Virksomhed saa tidligt. Selv om vi forandre den sidste Paragraf i Loven og lade Loven træde i Virksomhed paa et tidligere Tidspunkt, vil man ikke være i Stand til allerede i Sommer at optage Arbejdet mod Bipesten, saa det vil pekuniært først faa Betydning i det næstfølgende Finansaar.

Dermed hænger i nogen Maade sammen Bestemmelsen om en Revision inden den 1. April 1914. Der skulde nemlig være en Grænse for, hvad Staten paa dette Omraade skulde ofre, og desuden gælder det jo, hvad den højtærede Landbrugsminister gjorde opmærksom paa forleden Dag, at Loven er en Forsøgslov og allerede af den Grund maaske kan trænge til Revision, inden dette Tidspunkt. Men efter de Beregninger, som det ved Landbrugsministeriets Foranstaltning om denne Sag nedsatte Udvalg har kunnet anstille, vil man i Løbet af et ret kort Aaremaal, maaske ikke mere end en 5 Aar, kunne være naaet til at bekæmpe Sygdommen i de mest angrebne Egne og rimeligvis ogsaa med det Beløb, der i de Aar vil staa til Raadighed, nemlig 50,000 Kr. Men Bestemmelsen i Slutningsparagraffen har tillige en anden Hensigt, som jeg nu til Slutning vil sige et Par Ord om.

Loven er jo en Forsøgslov, og det Princip, den bygger paa, vil rimeligvis — ja, jeg tror det ganske sikkert — inden en Tid, der maaske ligger forholdsvis ikke langt borte, ikke længere kunne bruges, og det er i hvert Fald Biavlernes og Danmarks Biavlereforenings Haab, at vi da skulde være naaede til, at Bipesten kun optræder sporadisk her i Landet. Naar det Tidspunkt indtræder, kan man ikke forudsætte, at større Kredse vilde kunne slutte sig sammen om at iværksætte Loven og saa er der maaske Anledning til at ændre den noget i Retning af Loven om smitsomme Sygdomme blandt Husdyr, i hvert Fald saaledes, at det vil være lettere at skride ind paa et enkelt snævert Omraade, end det har været hidtil.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget og til Fremme saaledes, at det den 1. April d. A. kan ligge færdigt fra Lovgivningsmagtens Side.

H. Rasmussen: Jeg haaber, det er rigtigt, naar jeg gaar ud fra, at man ikke kan benytte den ringe Tilslutning, der er til Mødet i Dag, som Maalestok for den Interesse, man her i Folketinget nærer for den foreliggende Sag.

Det er vel nok ganske rigtigt, hvad den ærede Indleder bemærkede, at det Erhverv, til Fordel for hvilket der her skal lovgives, er et af Landets mindste Erhverv, men det er vist ogsaa rigtigt, at det er et Erhverv, der kunde faa langt større Betydning, end det har den Dag i Dag, hvis der blev gjort noget mere for det. Jeg tror, at det vil kunne udvikle sig til et Erhverv af ganske stor Betydning for mange mindre bemedlede Folk paa Landet.

Jeg hilser det foreliggende Lovforslag med Tilfredshed, idet jeg mener, det er rigtigt, at man kommer ind paa at lovgive paa dette Omraade. Ganske vist har man ad privat Vej med noget Held i de senere Aar forsøgt at bekæmpe den Sygdom, man kalder Bipest; men det synes paa den anden Side at være bevist, at man ikke med fuld Virkning kan bekæmpe denne Sygdom, hvis der ikke træffes Lovgivningsforanstaltninger, efter hvilke man kan gaa frem ved Bekæmpelsen. Det forekommer mig blandt andet at være bevist ved den Virksomhed, man har udfoldet i det sydlige Jylland, f. Eks. i Fredericiaegnen, hvor der er ret kraftige Biavlereorganisationer, og hvor man for den ene Del af Kredsens Vedkommende med noget Held har bekæmpet Sygdommen, medens man i den anden Del kun har haft ringe Held med sig. Det har sikkert haft sin Grund i, at man ingen Lov har haft. Det var en frivillig Sag, og naar ikke Interessen var stor nok hos de vedkommende Biavlere, har man ikke kunnet vente, at Bekæmpelsen skulde faa det ønskede Resultat. Interessen er ikke lige stor hos alle Biavlere, nogle forstaa ikke Betydningen af at faa sat en Bekæmpelse i Gang, andre ville slet ikke være med. Jeg anser det derfor for heldigt, at man nu kommer ind paa ved Lov at kunne gaa angrebsvis til Værks mod Bipesten. Jeg tror, det er rigtigt, hvad der siges i den Betænkning, der foreligger fra den nedsatte Kommission, at Bipesten truer med Ødelæggelse af det lille Bierhverv, her er Tale om. Jeg tror, man har Ret i denne Betragtning, og jeg mener derfor, det er heldigt, at vi have dette Forslag liggende for os, og jeg nærer det bedste